

LETECTVO V BOJI S ŘÍZENÝMI STŘELAMI S PLOCHOU DRÁHOU LETU

V polovině roku 1979 MNO GŠ vydal studii o „Zásadách vedení boje proti řízeným střelám s plochou dráhou letu silami a prostředky vojsk PVO členských států Varšavské smlouvy“. Studie řeší boj s řízenými střelami s plochou dráhou letu všemi druhy zbraní PVO včetně frontového stíhacího letectva s využitím automatizovaných a poloautomatizovaných systémů velení a vysoce efektivních prostředků jejich zjištění.

Na konci studie se konstatuje: „Uvedený návod k boji proti nepřátelským řízeným střelám s plochou dráhou letu je třeba využívat tvořivým způsobem a brát v úvahu konkrétní podmínky uskupení vojsk a možnosti bojové techniky, která je ve výzbroji“.

Proto v článku se pokusím konkretizovat některé zásady boje frontového letectva s řízenými střelami s plochou dráhou letu a zásady součinnosti mezi frontovým stíhacím letectvem a prostředky PVO při jejich ničení.

Nejdříve uvedu hlavní taktickotechnické údaje, principy bojového použití řízených střel s plochou dráhou letu a z toho vyplývající možnosti jejich ničení.

Řízené střely s plochou dráhou letu (např. ALCM) jsou malých rozměrů o délce 427 cm, s rozpětím křídel 290 cm a průměrem trupu 63 cm. Minimální výšku jejich letu do značné míry ovlivňuje terén. Nad málo členěným nebo rovinatým terénem je minimální výška letu 60 až 100 m. Nad pahorkatinami (s rozdíly výšek 100 až 150 m) se pohybuje minimální výška letu v rozmezí 200 až 300 m. Ve velmi členitém terénu a v horách letí v relativně větších výškách.

Z uvedeného vyplývá, že malý rozměr řízené střely s plochou dráhou letu, její malá výška letu a částečně i členitost terénu negativně ovlivňuje vzdálenost radiolokačního zjištění a nepřetržitost jejího radiolokačního vedení. Počítáme s tím, že se tyto střely budou pohybovat v nesusvisle zabezpečeném radiolokačním poli. Zmenšená plocha a malá výška letu zkracují možnost vizuálního pozorování a zjištění.

Navádění frontového stíhacího letectva (SL) na řízené střely s plochou dráhou letu nepříznivě ovlivňuje jejich malá odrazová plocha a let v malých výškách. Vzdálenost zjištění a vedení řízených střel má zejména negativní vliv na čas nutný pro průběh informací v systému velení frontovému SL při jejich rychlostech okolo 800 km za hodinu. Tato situace vyžaduje buď automatizované zjišťování a navedení frontového SL, nebo přijetí takových opatření, která alespoň částečně vyloučí negativní vliv časových ztrát.

Základním principem bojového použití řízených střel s plochou dráhou letu (ALCM) bude jejich hromadné nasazení, které může být kombinováno se současným vedením hromadných úderů taktického letectva nepřítele. Při společné činnosti řízených střel s plochou dráhou letu a taktického letectva nepřítele v hromadných úderech můžeme předpokládat vytvoření složité vzdušné situace. Sledy taktického letectva budou promíseny se sledy řízených střel s plochou dráhou letu. Výšky letu taktického letectva a řízených střel se budou lišit řádově v desítkách metrů. Mezi objekty úderu taktického letectva a řízených střel s plochou dráhou letu však může být značný rozdíl. Řízené střely budou zpravidla používány na objekty chráněné silnou PVO. Složitost vzdušné situace bude vyžadovat vysoké centralizace řízení boje na operační úrovni, s maximální decentralizací na taktické úrovni.

Jako nosiče řízených střel s plochou dráhou letu v našich podmínkách přicházejí v úvahu bombardovací letouny a pozemní mobilní odpalovací zařízení. Nemůžeme ovšem plně vyloučit jako nosiče ani ponorky.

V podmínkách našeho státu můžeme předpokládat úder řízenými střelami bez vletu letounů — nosičů do prostoru působení aktivních prostředků PVO. Řízené střely s plochou dráhou letu mohou být vypuštěny ze západních prostorů NSR v malých, středních i velkých výškách při rychlostech okolo 600 km za hodinu. Vypuštění řízených střel letouny — nosiči bez vzletu do prostoru působení aktivních prostředků PVO klade na frontové SL požadavek ničit letouny — nosiče před čarou vypuštění řízených střel.

Letouny — nosiče mohou vypouštět řízené střely s plochou dráhou letu v sériích a jejich let může být uskutečněn po jedné nebo několika tratích. K dosažení přesnosti autonomního navedení na cíl se vypouštějí řízené střely z letounu — nosiče z kruhu o poloměru 18 km, jehož střed leží ve vypočítaném bodu odhozu. Podle hrubých údajů systém navedení dosahuje přesnosti zásahu (pravděpodobné kruhové úchyly) 200 m. Požadavek na vypuštění řízených střel v určité kruhové vzdálenosti od vypočítaného bodu odhozu bude u většího počtu vypuštěných řízených střel vytvářet určitý obrazec jejich rozčlenění za letu. Včasné zjištění tohoto obrazce může být využito k jejich ničení SL druhého a dalších sledů. Obrazcem může být i přímka s určitými pravidelnými rozestupy mezi vypuštěnými řízenými střelami.

Řízené střely s plochou dráhou letu mohou korigovat trati letu o 90°, což jim umožňuje obléhat terénní překážky, popř. je prolétávat přirozenými průchody v nich. Proto korekční prostory budou v blízkosti těchto terénních překážek nebo jejich přirozených průchodů. Stanovení předpokládaných korekčních prostorů je důležité pro boj SL s řízenými střelami na přistupech. Určení korekčních prostorů závisí na konkrétní geografické situaci. Ostatní korekční prostory, které slouží výlučně jen k opravám tratí letů, nemají na boj frontového SL zásadní vliv.

Let po přímých úsecích tratě zlepšuje podmínky ničení řízených střel pro frontové SL.

Tepelné vyzařování řízených střel s plochou dráhou letu směřuje stejně jako u letounů do zadní polosféry, ale je několikrát slabší, než je tepelné vyzařování stíhacího letounu. Zmenšené tepelné vyzařování řízených střel zmenšuje účinnou vzdálenost infrazaměřovačů stíhačů.

Řízené střely s plochou dráhou letu mohou mít klasickou i jadernou náplň. Proto jich může být použito při vedení boje s použitím i bez použití ZHN. Poměrná konstrukční jednoduchost a to, že jde o bezpilotní prostředek, snižuje náklady na výrobu ve srovnání s jinými prostředky, např. s letouny a raketami středního doletu.

Předpokládaný maximální dolet řízených střel s plochou dráhou letu (např. ALCM 2600 km) činí z nich prostředek operačního a strategického významu, jehož ničení je prvořadou záležitostí všech zbraňových systémů PVO, včetně frontového SL.

Řízené střely s plochou dráhou letu jsou nové vysoce progresivní a efektivní prostředky vzdušného napadení. V současné době nejsou k jejich ničení vyvinuty žádné speciální zbraňové systémy či zbraně. Proto je musí ničit všechny zbraňové systémy PVO, včetně frontového SL.

Vzhledem k důležitosti řízených střel s plochou dráhou letu, jejich takticko-technickým údajům a předpokládané taktice použití musí je ničit v úzké součinnosti všechny zbraňové systémy PVO. Efektivnost jejich ničení bude mezi jiným do značné míry závislá na součinnosti mezi jednotlivými prostředky PVO.

Možnosti radiolokačního zjištění a uvědomění o letu řízených střel s plochou dráhou letu

U frontu a armád je vytvořen samostatný radiolokační systém ke zjišťování a vedení vzdušných cílů protivníka, včetně nízko letících cílů. Zjištěné údaje o pohybu vzdušných cílů jsou všem zájemcům — uživatelům předávány v síti výstrahy frontu a v sítích výstrahy armád. Obdobně je tomu i u PVOS. Tak je řešena situace při běžných vzdušných cílech. Řízené střely jsou však zvláštním, kvalitativně odlišným prostředkem vzdušného napadení. Malá odrazová plocha, let v malých výškách nad terénem ztěžuje jejich radiolokační zjištění na přístupech a plynulé vedení po trati, zvláště v podmínkách hornatého terénu. Aby bylo možné zabezpečit maximální efektivnost radiolokačních prostředků pro zjišťování a vedení řízených střel, je nutné vytvořit podmínky tím, že některé lokátory pro vedení nízko letících cílů jsou úkolovány přednostně k zjišťování a vedení řízených střel. Jde o radiolokátory první linie na předpokládaných náletových směrech řízených střel. Přes uvedená opatření můžeme předpokládat, že boj frontového SL, PVO frontu i prostředků PVOS nebude zabezpečen souvislými radiolokačními údaji zjištění a vedení řízených střel na přístupech. Situace vyžaduje přijmout ještě další opatření, která by doplňovala radiolokační údaje. Doplnění radiolokačních údajů může být řešeno formou údajů vidových hlásek.

Kvalitní a včasná informace o řízených střelách na přístupech podmiňuje efektivnost jejich ničení nejen frontovým SL, ale též prostředky PVOS a PVO frontu a armád.

S uvedenými opatřeními je úzce spojen požadavek včasného předání všech zjištěných údajů potřebných pro boj s řízenými střelami všem zájemcům. Plně platí zásada, že pozdní informace pozbývá své hodnoty. Síť výstrahy frontu, armád i PVOS zpoždění nevylučují. Manuální systém zpracování informací

a jejich předávání v uvedených sítích má značné zpoždění. Je nutné počítat s jedno až dvouminutovým i větším zpožděním. Při rychlosti řízených střel to znamená 13 až 26 km uletěné vzdálenosti, a to jsou z hlediska zásahu aktivních prostředků značné vzdálenosti. Časový tlak při nasazení frontového SL i ostatních prostředků PVO vojsk a PVOS objektivně vyžaduje včasné předání potřebných informací o řízených střelách na přiletu. To znamená vytvořit takové podmínky, které by všechny vyhodnocovací stupně vylučovaly, kdy by prostředek zjišťování bezprostředně komunikoval se všemi zájemci — uživateli zpráv. Jedině tímto způsobem můžeme nežádoucí časové ztráty omezit, popř. vyloučit. Předávané informace od zjišťovatelů musí být stručné, jasné a jednoduché. Stačí např. zpráva s obsahem času, místa a směru letu řízené střely.

Z omezeného času vyplývá, že samotný boj SL i ostatních prostředků PVO frontu a PVOS, který je plánován podle centralizovaného zámyslu, je nutné na taktickém stupni decentralizovat. Aby bylo zajištěno předání včasných a kvalitativně vyhovujících radiolokačních a jiných informací o řízených střelách, zejména na přiletu, je výhodné jejich předávání prostorově omezit, např. jen na pásmo armády nebo divize PVOS, apod. V případě, že by prostorem předávání informací o řízených střelách bylo pásmo armády, půjde o prostor široký přibližně 100 km. Uvedená šířka zabezpečuje předání potřebných informací malými přenosnými rádiovými stanicemi VKV přes vzdušný retranslátor od všech zjišťovatelů přímo zájemcům — uživatelům informací o řízených střelách. Velikost prostoru pro přímé předávání informací o řízených střelách je ovlivněna počtem prostředků zjišťování. Při překročení jejich optimálního počtu by vzniklo nebezpečí časových ztrát a případných nejasností.

Na obrazovce radiolokátoru se řízená střela s plochou dráhou letu odlišuje od letounu menší výškou, přímočarým letem po trati a udržováním stále stejné rychlosti letu.

Uvědomění o zahájení hromadného úderu řízenými střelami s plochou dráhou letu

Tato problematika je zásadní pro efektivní činnost frontového SL. Je obdobná jako při stanovení předpokládaného času hromadného úderu taktického letectva nepřítele nebo přechodu nepřítele na použití JZ. Vycházíme z předpokladu, že hromadné nasazení řízených střel s plochou dráhou letu bude mít rovněž své příznaky. Nepřítel se bude sice snažit dosáhnout prvku překvapení při hromadném nasazení těchto řízených střel, přesto však nebude moci všechna opatření utajit. Současné prostředky průzkumu mu utajení znemožňují. Samotné frontové letectvo nemá tolik informací od vzdušného průzkumu, aby mohlo učinit konečné závěry o hromadném nasazení řízených střel nepřítelem. Jedině hlavní velení a front je schopno učinit závěr o nasazení řízených střel.

Zjištění letounů — nosičů ve vzduchu při zahájení vypouštění řízených střel a v jejich letu na středních a velkých výškách má za povinnost ohlásit každý RL prostředek. K předání zpráv o řízených střelách je určen zvláštní signál. Předávání signálu po pojítkách má přednost před ostatními zprávami. Hlášení zpráv o řízených střelách s plochou dráhou letu je povinností nejen RL prostředků, ale i ostatních prostředků pozemního a vzdušného průzkumu i letounů, které plní bojové úkoly nad územím nepřítele.

Boj frontového letectva s řízenými střelami s plochou dráhou letu

Při řízení boje frontového letectva s řízenými střelami s plochou dráhou letu vychází štáb letectva zejména ze zhodnocení těchto údajů:

- předpokládané prostory rozmístění letounů — nosičů a pohyblivých odpalovacích zařízení,
- předpokládané prostory a čáry vypuštění řízených střel letouny — nosiči,
- potřebný počet sil a prostředků k ničení řízených střel a jejich nosičů na zemi a ve vzduchu,
- síly a způsoby bojové činnosti, jimiž se frontové letectvo podílí na jejich ničení svou účastí v protivzdušné operaci,
- úkol letectva při ničení řízených střel s plochou dráhou letu,
- základní údaje o součinnosti mezi frontovým letectvem a ostatními prostředky PVO,
- způsob centrálního varování a vyrozumění o zasazení a pohybu řízených střel,
- základní signály pro boj s řízenými střelami s plochou dráhou letu.

Boj s řízenými střelami s plochou dráhou letu realizuje frontové letectvo plněním těchto úkolů:

1. Ničením řízených střel a jejich nosičů na zemi.
2. Ničením letounů — nosičů ve vzduchu před čarou vypuštění řízených střel.
3. Ničením řízených střel za letu ve vzduchu.

První a druhý úkol plní frontové letectvo do čáry taktického doletu letounů. Důležitou úlohu při ničení řízených střel na zemi, zejména za čarou doletu frontového letectva hraje dálkové letectvo v hromadných úderech vzdušné operace. Pohyblivá pozemní odpalovací zařízení řízených střel ničí v průběhu operace. Je obsaženo v rozhodnutí velitele frontu a v plánu frontové operace. K plnění tohoto úkolu je vyčleněno úsilí v plukovních vzletech od příslušného druhu letectva. V „Rozhodnutí velitele frontového letectva na příští den bojové činnosti“ je potom rozpracováno úsilí v úkolech pro jednotlivé svazky a útvary frontového letectva (SBoL a BoL), které je dostanou konkretizovány v rozkazech nebo bojových nařízeních. Vzhledem k tomu, že odpalovacími zařízeními mohou být pro řízené střely s plochou dráhou letu i odpalovací zařízení střel s jadernou náplní operačně taktického určení nepříteli, může být část vyčleněného úsilí frontového letectva určeného k vyhledávání a zničení ZHN totožná s částí úsilí vyčleněného pro boj s řízenými střelami s plochou dráhou letu na zemi. Formou plnění úkolu bude rovněž vyhledávání a ničení řízených střel s plochou dráhou letu jako u ZHN. Uvedený úkol v sobě zahrnuje ničení odpalovacích zařízení, skladů, přeprav řízených střel apod. Úkol vyhledávat a ničit řízené střely s plochou dráhou letu na zemi je též nutné vymezit prostorově pro jednotlivé svazky a útvary frontového letectva. Důležitý je vzdušný průzkum průzkumného letectva. Kromě toho všechny letouny frontového letectva, které plní jiné úkoly, hlásí okamžitě všechny zjištěné příznaky a údaje o řízených střelách s plochou dráhou letu.

Třetí úkol, to je ničení řízených střel s plochou dráhou letu za letu, plní frontové SL, síly a prostředky PVO frontu a PVOS.

Ničení řízených střel s plochou dráhou letu frontovým stíhacím letectvem

Řízené střely s plochou dráhou letu bude ničit frontové SL v nesouvislém radiolokačním poli navedení. Tato situace vyžaduje decentralizaci řízení a navedení frontového SL na stupni stíhací letecké divize a dále do stupně stíhacího leteckého pluku. To vyžaduje stanovit pro sld pásmo odpovědnosti za ničení řízených střel s plochou dráhou letu a pro slp prostor odpovědnosti.

Stíhací letecká divize při organizaci boje s řízenými střelami s plochou dráhou letu vychází při stanovení prostoru odpovědnosti pro jednotlivé slp zpravidla z:

- radiolokačních možností zjištění a navedení,
- rozmístění letišť, která budou zpravidla ve vzdálenosti 60 až 140 km od čáry dotyku,
- nutnosti využít k navádění na řízené střely s plochou dráhou letu naváděcí stanoviště (radiolokátory) rozmístěné v blízkosti letišť,
- možnosti rozmístit pomocná NS a VS plrb a plrp,
- nutnosti vytvořit jedno až dvě pomocná NS v prostorech radiolokačně nevykrytých,
- využití přírodních rádiových stanic v blízkosti letišť ke kontrole tratě letu stíhačů při střehu ve vzduchu.

Za předpokladu, že SL zahajuje ničení řízených střel ve vzdálenosti 30 km (bylo zdůvodněno), sestava sld se dvěma pluky v prvním sledu a jedním plukem ve druhém sledu dává předpoklady k ničení řízených střel.

Velikost prostoru odpovědnosti za ničení řízených střel stíhacího leteckého pluku je dána možností radiolokačních informací pro navedení. Zpravidla to bude prostor o rozměrech 50 až 60 km krát 50 až 60 km. Vysunutím pomocného NS se prostor prodlužuje do hloubky. Velikost prodlouženého prostoru je potom dána přední hranicí prostoru (30 km od čáry dotyku) a umístěním pomocného NS vzhledem k NS (RL) v prostoru letiště.

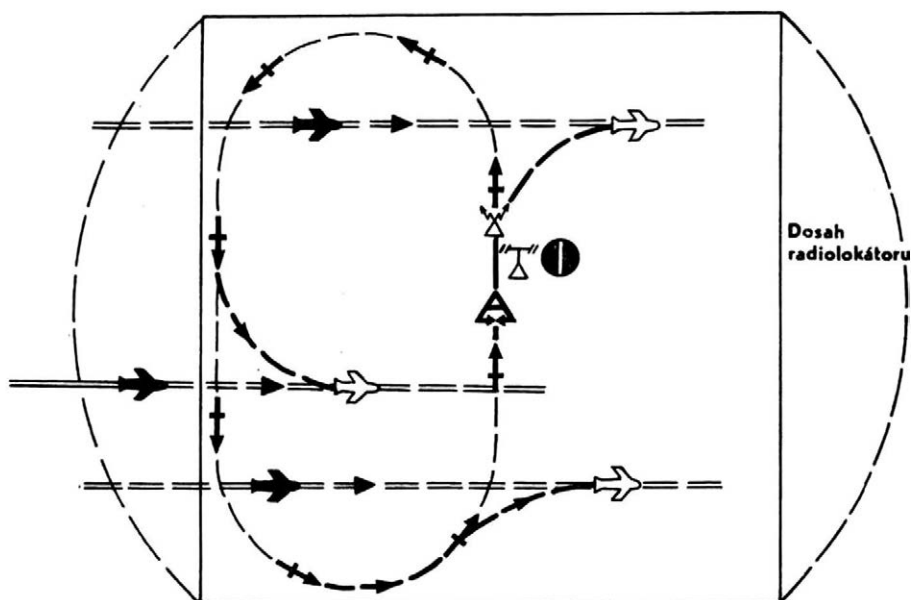
Rozměr tohoto prostoru dává předpoklady k navedení stíhačů na řízené střely nebo k jejich vyvedení do podmínek samostatného vyhledání cíle. Proto v některých případech může být prostor odpovědnosti prodloužen o prostor vyhledání cíle stíhačem.

Prostory odpovědnosti slp za ničení řízených střel mohou být všeobecně shodné s prostory odpovědnosti za ničení jiných vzdušných cílů.

Prostorů střehu ve vzduchu bude používáno zejména při hromadném úderu nebo vzletu řízených střel s plochou dráhou letu.

V prostorech odpovědnosti stíhači vykonávají střeh ve vzduchu. K tomu mají určeny kursy, výšky, rychlosti, rozestupy a vzdálenosti. Přesné stanovení režimu letu v prostorech odpovědnosti usnadňují letovodské výpočty při navádění stíhačů na řízené střely. Navádějící letovod dává povel tomu stíhači (dvojici stíhačů), který má nejvýhodnější polohu vzhledem k letu řízené střely — viz **obr. 1**, kde je znázorněno ničení řízených střel stíhači v prostoru odpovědnosti.

Proto ke kontrole režimu letu v prostorech střehu ve vzduchu je výhodné využít přírodní radionavigační stanoviště v prostoru letiště. Tratě letu v prostorech střehu ve vzduchu jsou voleny buď příčně nebo podélně k předpokládanému náletovému směru řízených střel. Výhodou příčné volby tratě je možnost dřívějšího navedení na jednotlivé řízené střely a tím i další časové možnosti dohonu střely stíhačem.

Obr. 1

Tratě letu v prostoru odpovědnosti slp při ničení řízených střel tvoří pravidelný obrazec — elipsu se standardně vedenými zatáčkami.

Pro nepřetržitě působení stíhačů proti řízeným střelám v prostorech odpovědnosti je důležitá součinnost mezi jednotlivými NS a to jak uvnitř prostoru slp, tak i mezi slp. Stíhač, který je naváděn na řízenou střelu, působí na ni nepřetržitě i do sousedního prostoru odpovědnosti slp. Čarami předání a převzetí navedení jsou okruhy dosahu naváděcího RL a to jak uvnitř prostoru odpovědnosti pluku (mezi PNS a NS), tak i mezi pluky.

Vzhledem k malé výšce stíhačů při střehu ve vzduchu (1000 až 1500 m) je nutné prostory střehu ve vzduchu volit v blízkosti letišť.

Působení frontového SL na vzdálenost 20 až 30 km od čáry dotyku nad vlastním územím je jednou z možných variant. Frontové SL povede boj především na dalekých přístupech, pokud to situace dovolí.

Působí-li frontové stíhací letectvo a stíhací letectvo PVOS v jednom prostoru a jsou-li stíhací letecké pluky PVOS napojeny na automatizované systémy schopné zabezpečit navedení stíhačů, budou prostory odpovědnosti pro ně stanoveny k přehrazení nejdůležitějších náletových směrů řízených střel. V takových případech může být vedle sebe prostor slp PVOS a prostor slp frontového SL. Jestliže systém, do něhož je slp PVOS zapojen, plně nezabezpečuje navedení na řízené střely v malých výškách, pak je třeba organizovat jejich ničení obdobným způsobem jako u slp frontového letectva.

Součinnost frontového SL se silami a prostředky PVO frontu a PVOS při ničení řízených střel s plochou dráhou letu

Součinnost probíhá na společném místě velení PVO frontu a frontového letectva. Kromě zástupce velitele frontového letectva se řešení součinnostních

otázek účastní zástupce velitele PVOS a velitel PVO frontu. Obsahem řešení součinnostních otázek je společný boj sil a prostředků PVO frontu, PVOS a frontového letectva.

Při součinnosti mezi PVO frontu, PVOS a frontovým letectvem jsou řešeny zejména tyto otázky:

- zhodnocení předpokládaných prostorů rozmístění odpalovacích zařízení řízených střel a letounů — nosičů na letištích,

- předpokládané prostory a čáry vypouštění řízených střel s plochou dráhou letu, letouny — nosiči,

- zhodnocení předpokládaných náletových směrů a jejich kapacity,

- časová pravděpodobnost zasazení řízených střel s plochou dráhou letu,

- možnosti vést hromadný úder řízených střel a taktického letectva současně,

- ničení řízených střel ve vzduchu silami a prostředky PVO frontu, PVOS a frontovým SL,

- zámysl ničení řízených střel silami a prostředky PVO frontu, PVOS a frontovým SL za letu a zámysl ničení pohyblivých odpalovacích zařízení a letounů — nosičů na zemi,

- rozdělení sil a prostředků PVO frontu, PVOS a frontového SL k odrážení hromadných úderů na jednotlivých směrech,

- stanovení sil BoL a SBoL k ničení nosičů řízených střel v prostorech rozmístění na zemi,

- základní otázky součinnosti mezi silami PVO frontu, PVOS a frontovým SL při ničení řízených střel ve vzduchu.

Pro stanovení možnosti ničení řízených střel ve vzduchu silami a prostředky PVO frontu, PVOS a frontového SL je nutné vycházet zejména z těchto hledisek:

- takticko-technických údajů sil a prostředků PVO frontu, PVOS a frontového SL,

- efektivnost jednotlivých prostředků PVO frontu, PVOS a frontového SL,

- možnosti a nutnosti vést manévr jednotlivými prostředky PVO,

- možnostmi zjišťovat a vést řízené střely a možnostmi časového pronikání informací o nich,

- možnostmi systémů velení, řízení a navedení jednotlivých zbraňových systémů PVO frontu, PVOS a frontového SL při ničení řízených střel za letu,

- ohodnocení terénu, počasí, denní a roční doby, popř. dalších podmínek ovlivňujících efektivnost ničení jednotlivých prostředků PVO frontu, PVOS a frontového SL.

Dohovořené součinnostní otázky slouží jako podklady pro zpracování těchto částí „Plánu PVO“, „Plánu účasti v protivzdušné operaci“ a „Plánu součinnosti mezi silami a prostředky PVO frontu, PVOS a frontovým SL“, které řeší boj s řízenými střelami s plochou dráhou letu.

Z uvedených plánů dostávají úkoly a všechny potřebné údaje o součinnosti svazky a útvary frontového letectva v bojových nařízeních nebo rozkazech.

Efektivnost součinnosti mezi silami a prostředky PVO frontu, PVOS a frontovým SL je jedním z rozhodujících faktorů při ničení řízených střel. Proto je rovněž určujícím prvkem při stanovení zámyslu boje všech prostředků PVO. K tomu přistupuje ještě důležitá otázka možnosti řízení zasazených sil a prostředků při boji s řízenými střelami. Vzhledem k možnostem vedení řízených

střel jsou efektivnějším prostředkem jejich ničení do hloubky 20 až 30 km od čáry dotyku přenosné PLŘS a VKPL na tancích a ostatní malorážové prostředky PVO divizí, nežli SL PVOS a frontové SL. Vyplývá to i z nasycenosti taktické hloubky uvedenými prostředky PVO. Kromě toho uvedené prostředky PVO mají větší pravděpodobnost sestřelu a tudíž i vyšší efektivnost při boji s řízenými střelami. Z těchto důvodů je nutné vycházet ze základní zásady součinnosti, že přednost při ničení řízených střel s plochou dráhou letu mají PLŘS. Tato zásada platí i pro PLŘS PVO frontu a PVOS rozmístěné v hloubce v těch případech, kdy jsou schopny postřelovat řízené střely na malých výškách jejich letu. Realizace této zásady je řešena součinností podle konkrétních podmínek.

Součinnost mezi frontovým SL a prostředky PVO armády při ničení řízených střel s plochou dráhou letu

Součinnost mezi frontovým SL a PVO armády v pásmu armády upřesňuje středisko bojového velení frontového letectva s velitelem PVO armády na společném místě velení.

SBV frontového letectva vychází ze stanovených zásad a pokynů pro součinnost, které obdrží ve „Výpise z plánu součinnosti“ od střediska bojového velení stíhacího letectva frontu.

Obsahem součinnosti mezi PVO armády a SBV frontového letectva při ničení řízených střel s plochou dráhou letu zpravidla je:

- upřesnění prostorové součinnosti mezi PVO armády a frontovým SL. To znamená, ve kterých prostorech bude ničit řízené střely SL a ve kterých prostředky PVO armády. V tomto případě je prostorová součinnost hlavním druhem součinnosti při ničení řízených střel,

- upřesnění součinnosti mezi stíhači, kteří vykonávají střeh ve vzduchu a komplexy PLŘS v okruhu účinné palby,

- upřesnění prostorů rozmístění prostředků PVO armády s důrazem na RL stanoviště a komplexy PLŘS,

- upřesnění způsobu výměny informací o řízených střelách mezi PVO armády frontovým SL,

- dohovor o využití radiolokátorů k navedení frontového SL a zřízení pomocných naváděcích stanovišť u plrp,

- upřesnění způsobu předávání informací o letu řízených střel; určení výšek a tratí vzdušného retranslátoru,

- upřesňování všech nejasností vzniklých při ničení řízených střel.

Řízené střely s plochou dráhou letu jsou novými prostředky vzdušného napadení. V současné době nejsou vyvinuty k jejich ničení žádné speciální zbraně ani zbraňové systémy. Proto je nutné ničit všechny prostředky PVO, včetně frontového SL. Vzhledem ke kvalitativní stránce řízených střel je třeba učinit odpovídající opatření při jejich ničení prostředky PVO. Mezi tato opatření patří zejména včasné radiolokační zjištění a vedení řízených střel a včasné předání informací o jejich letu. Efektivnost boje prostředků PVO včetně frontového SL ovlivňuje kvalita dohovořené součinnosti.